

Parketnr. : GE 55.LA.75009/08

Griffienr. : 2010/ 2522

- VONNIS OP VERZET -

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 9 JUNI 2010

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, **negentiende kamer**, drie rechters, recht sprekende in correctionele zaken, op verzet tegen een vonnis van deze rechtbank en kamer, d.d. **15 maart 2010** heeft het volgend vonnis uitgesproken :

Gezien de stukken van vervolging en de akte van verzet, betekend bij exploit van gerechtsdeurwaarder _____, met standplaats te _____ d.d. 21 mei 2010, aan de procureur des Konings te Gent, er sprekende met mevrouw Caroline Blomme, substituut-procureur des Konings.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE tegen:

_____ textielarbeider, geboren te _____ op _____, wonende te _____, thans werkloos en thans verblijvende te _____

OPPOSANT tegen het vonnis van **15 maart 2010**, bij verstek geweest, betekend op 19 mei 2010, aan de procureur des Konings, waarbij:

op strafrechtelijk gebied:

- opposant veroordeeld werd voor de omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A en B samen, tot een HOOFDGEVANGENISSTRAF van ACHTTIEN MAANDEN en een GELDBOETE van DUIZEND EURO, gebracht op 5.500,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;
- opposant verplicht werd een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO EN VIJFTIG CENT, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;
- opposant veroordeeld werd tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat begroot op 238,02 EURO, meer de betekeningkosten;

HOGER BEROEP

op 24 juni 2010 door
op 27 juni 2010 door het openbaar ministerie tegen
(opposant) tegen alle beschikkingen

- opposant tevens een vergoeding werd opgelegd van VIJFENTWINTIG EURO in uitvoering van artikel 71 van de wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door het Koninklijk Besluit van 23 december 1993 en van 11 december 2001;
- overeenkomstig artikel 42§3, 43 en 43bis Strafwetboek in hoofde van de opposant de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 2.200,00 EUR zijnde de vermogens die rechtstreeks uit de misdrijven A en B zijn verkregen bevolen werd
- de teruggave bevolen werd van de overtuigingsstukken neergelegd op de griffie van de correctionele rechtbank te Gent onder het nummer 2009 0376 aan

op burgerrechtelijk gebied:

De burgerlijke belangen ambtshalve werden aangehouden.

UIT HOOFDE VAN:

A Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden.

Rechtstreeks of via een tussenpersoon misbruik te hebben gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie van een persoon ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand of zijn precaire sociale toestand door, met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren, een roerend goed, een deel ervan, een onroerend goed, een kamer of een andere in artikel 479 bedoelde ruimte, te verkopen, te verhuren of ter beschikking te stellen in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken, in casu

een kamer in het pand gelegen te
kadastraal gekend als
perceelnummer eigendom van en
te hebben verhuurd aan

te in de periode van 01.07.2008 tot en met
15.12.2008

- B. Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te

hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 4, 6, 7, 8, 10, 16, 17 en 23 van het decreet dd. 4 februari 1997 (BS 07 maart 1997) houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen van kamers en studentenkamers, zoals gewijzigd,

- als verhuurder hetzij rechtstreeks, hetzij via tussenpersoon
- als eventuele onderverhuurder hetzij rechtstreeks, hetzij via tussenpersoon
- als persoon die het goed ter beschikking stelt met het oog op bewoning, hetzij rechtstreeks, hetzij via tussenpersoon van een kamerwoning of een kamer verhuurd te hebben of ter beschikking te hebben gesteld met het oog op bewoning, die niet beantwoordt aan de in artikelen 4, 6 en 7 bedoelde normen of van een studenten- of studentengemeenschapshuis of studentenkamer die niet beantwoordt aan de in artikelen 4 en 8 bedoelde normen, in casu een kamer in het pand gelegen te kadastraal gekend als eigendom van en te hebben verhuurd aan

te in de periode van 01.07.2008 tot en met 15.12.2008

Tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig artikel 42 en 43bis van het strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 2.200 € of 1.100 € elk, zijnde hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, hetzij goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld, hetzij inkomsten uit belegde voordelen, waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag).

Berekening :

Huuropbrengst gedurende de periode 01.07.2008 tot 15.12.2008 of 5,5 maand aan een maandelijkse huurprijs van 400 € = 2.200 €

De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De rechtbank aanhoorde op de terechtzitting van 9 juni 2010 het openbaar ministerie, bij monde van de heer B. Van Vossel, substituut-procureur des Konings nopens de ontvankelijkheid van het verzet.

Het verzet werd tijdig en op regelmatige wijze ingesteld.

De rechtbank aanhoorde vervolgens:

- de opposant in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf, bijgestaan door meester Joris Van Cauter, advocaat te 9000 Gent, Recollettenlei 39-40;
- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door de heer B. Van Vossel, voornoemd.

* * * * *

VOORAFGAANDELIJK

De beklaagde betwist de gegevens vermeld in het aanvankelijk proces-verbaal. In het bijzonder heeft hij problemen met het vermelde buurtonderzoek. De personen die daarin werden gehoord zijn niet geïdentificeerd volgens hem zijn de rechten van de verdediging geschonden.

De beklaagde moet een onderscheid maken tussen inlichtingen die aanleiding geven tot het starten van een onderzoek en het bewijs van strafbare feiten. De summiere vermeldingen van het aanvankelijk proces-verbaal hebben de procureur des Konings er toe aangezet een gerechtelijk onderzoek te vorderen. Deze werkwijze is wettig en regelmatig.

In de mate dat deze inlichtingen niet bevestigd werden door het gevoerde onderzoek werden zij ook niet beschouwd als aanwijzingen door de raadkamer en worden zij door de rechtbank ook niet als bewijs gebruikt.

De rechten van de verdediging zijn dus niet geschonden

De beklaagde vraagt dat een aanvullend onderzoek zou worden gevoerd naar het contract dat verklaart te hebben ontvangen (stuk 33 strafdossier) Het contract zou bewijzen dat de gehele woning huurde en niet alleen een kamer.

De rechtbank is gehouden de waarheid te zoeken. Daarbij wordt uitgegaan van de realiteit van de feiten. Wat door de partijen op papier gezet werd is daar bij niet determinerend.

Zoals hierna zal blijken was de woning wel degelijk opgesplitst in kamers waarvan één betrok. Een ander sluitend contract doet daar niets van af.

De rechtbank betwist trouwens niet dat er een geschreven stuk zou hebben bestaan.

Voor de ontdekking van de waarheid is het evenwel niet noodzakelijk om over dit stuk te beschikken.

I. OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

I.1. DE FEITEN EN HUN KWALIFICATIE

Op 18 september 2008 verneemt de politie dat er in een pand te , sprake zou kunnen zijn van huisjesmelkerij (*stuk 3 strafdossier*).

Ter plaatse ontmoet de politie van Turkse afkomst. Hij betreft een kamer in het pand, waarvoor hij maandelijks 400 EUR betaalt. In zijn kamer ligt een matras op de grond en staat er wat meubilair (*stuk 4 strafdossier*). Volgens hebben enkele Maghrebijnen in het verleden ook in dat pand gewoond, maar zij zijn naar zijn zeggen enkele weken eerder vertrokken.

De eigenaars van het pand zijn en De opposant is ingeschreven in het desbetreffende pand, doch hij zou bij zijn echtgenote verblijven te (*stuk 4 strafdossier*).

Op 19 november 2008 vordert het openbaar ministerie een gerechtelijk onderzoek (*stuk 7 strafdossier*).

Op 15 december 2008 wordt een huiszoeking uitgevoerd door de lokale politie , vergezeld van twee inspecteurs van de Wooninspectie.

Op het adres zijn op dat moment twee personen ingeschreven, namelijk de eigenaar (opposant en een huurder . Op het ogenblik van de huiszoeking wordt niemand in het pand aangetroffen. Het pand bestaat op het gelijkvloers uit een (leegstaande) winkelruimte, een hall, een badkamer en een keuken. In de keuken zijn de koelkast en de gasgeiser uitgezet. Het toilet is onbruikbaar en loopt over. Er liggen geen voedingswaren in de koelkast. Op de eerste verdieping zijn er drie kamers. In twee kamers – waaronder die bewoond door – ligt kledij. Op de tweede verdieping is één kamer (*stuk 12 strafdossier*).

Volgens de bevindingen van de Wooninspectie zijn de kamers ongeschikt en zijn er ernstige veiligheids- en gezondheidsrisico's in het pand, waardoor het onbewoonbaar is. Na de huiszoeking is dit pand verzegeld geworden.

Dezelfde dag wordt verhoord. Zij verklaart dat zij sinds 1992 mede-eigenaar "op papier" is van het pand en dat het haar man is die alles regelt wat de verhuur van het pand betreft en wat betreft de contactnames met de huurders. Ze verklaart gescheiden te leven van haar man en niet veel contact meer met hem te hebben. In de beginjaren zou het pand verhuurd zijn als

handelspand en toen bedroeg de maandelijkse huishuur 1.000 EUR. Sinds een viertal jaar zou de winkel leeg staan en wordt enkel de woongelegenheden verhuurd als kamerwoningen met een gemeenschappelijke keuken, badkamer en toilet. Zo zouden er in het pand Marokkanen en/of Bulgaren gewoond hebben.

Op 15 december 2008 wordt ook verhoord. is alleenstaand en feitelijk gescheiden en leeft van een pensioen van ongeveer 800 EUR per maand. Zijn huurcontract is slechts een paar maanden tevoren opgesteld. Hij betaalde een waarborg van 800 EUR doch niet op een geblokkeerde rekening en een maandelijkse huurprijs van 400 EUR. De eigenaar informeerde bij het afsluiten van het contract naar de sociale en financiële toestand van betrokkene. Hij vindt dat de kamer niet voldoet. De badkamer is onbruikbaar: hij gaat zich wassen in een badinstelling en als hij naar het toilet moet, gaat hij naar het café gelegen tegenover de woning. Verder heeft hij geponeerd dat de eigenaar op zijn verzoek de vuiligheid niet opruimt en dat hijzelf al drie wagens heeft laten wegvoeren.

Op 16 december 2008 wordt telefonisch gecontacteerd en is hij geseind geworden voor verhoor omdat hij zich niet vrijwillig wou aanbieden voor verhoor.

Op 16 december 2008 sloot een handelshuurovereenkomst af met . Deze betaalde onmiddellijk 1.200 EUR als huurwaarborg en 600 EUR als voorschot op het huurgeld van januari 2009. Een kopie van de handelshuurovereenkomst werd overhandigd aan de politie (*stuk 51 strafdossier*).

Op 3 februari 2009 wordt verhoord. Hij verklaart het pand te hebben aangekocht in 1992 met een hypothecaire lening, die thans is afbetaald. Vijf jaar eerder is hijzelf in de woning gaan wonen omwille van echtelijke moeilijkheden. Doch op dat moment woonde hij er niet meer omdat hij bij zijn vriendin woont. Vanaf de zomer 2008 verhuurde hij een kamer aan . Deze was volgens op de hoogte van de toestand voor hij in de woning trok. Hij heeft nooit geïnformeerd naar de sociale of administratieve toestand van . stelt dat het niet is die verantwoordelijk is voor de toestand in de woning. De inkomsten van de verhuur van de woning hield hij voor zich. Zijn vrouw kreeg daar niks van.

verklaart dat hij een handelshuurovereenkomst afsloot met en hij bekent dat hij, goed wetende dat het pand was verzegeld nog driemaal 200 EUR is gaan vragen als voorschot voor de waarborg. Hij dacht dat alles wel zou in orde komen.

Op 20 februari 2009 werd door de Wooninspectie een herstellvordering gesteld.

Op 7 april 2009 wordt het kwestieuze pand in opdracht van de onderzoeksrechter ontzegd teneinde tot uitvoering van de herstellvordering te kunnen overgaan.

2. BESPREKING

1. De opposant voert aan dat het pand niet opgesplitst was in kamers maar dat het als één geheel aan werd verhuurd. De rechtbank stelt vast dat deze stelling niet te verzoenen is met de gegevens van het onderzoek.

- woonde daar niet alleen, ook stond in de ingeschreven.
- De kamer voorzide, eerste verdieping, was voorzien van een éénpersoonsbed. Daar werden de papieren op naam van gevonden. Er werden kledij en valiezen gevonden. Op het ogenblik van de huiszoeking van 15 december 2008 was de verwarming aan het branden (stuk 12 straf dossier). Het is duidelijk dat deze kamer door werd bewoond.
- Ook in de andere kamers werden matrassen gevonden en kledij.
- klaagt erover dat de huurprijs overdreven is. Als reden geeft hij op dat hij maar één klein kamertje betreft (stuk 34 straf dossier).
- Kamer 2 en kamer 3 waren elk voorzien van oogvijzen en een hangslot. Indien er maar 1 bewoner gebruik maakt van het huis is het niet nodig om de binnendeuren af te sluiten.
- verklaarde dat haar echtgenoot in 2004 of 2005 beslist heeft om de kamers afzonderlijk te verhuren.

Aldus staat vast dat de woning opgesplitst was in kamers zoals gedefinieerd in het kamerdecreet: elk van die kamers was aangewezen op het gebruik van gemeenschappelijke infrastructuur voor de keuken, toilet en badkamerfuncties.

De opposant wordt vervolgd voor huisjesmelkerij onder de nieuwe wet (tenlastelegging A). Hij wordt ook vervolgd voor het verhuren van één kamer met miskening van de veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsnormen voorzien in het Kamerdecreet (tenlastelegging B).

Tevens wordt de opposant gedagvaard teneinde te worden veroordeeld tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 2.200,00 EUR zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zouden zijn verkregen.

2. Huisjesmelkerij onder de huidige wetgeving

Onder de tenlastelegging A wordt de opposant vervolgd voor huisjesmelkerij, zoals door de Wet van 10 augustus 2005 (B.S. 2 september 2005) strafbaar gesteld krachtens het nieuwe artikel 433decies van het Strafwetboek.

Ter gelegenheid van de huiszoeking op 15 december 2008 werd vastgesteld dat op dat moment aan één persoon een kamer in de werd verhuurd, namelijk aan

is een alleenstaande gescheiden man van Turkse afkomst, die enkel beschikt over een maandelijks pensioen van 800 EUR. Daarmee moet hij een maandelijks huishuur betalen van 400 EUR voor een kamer met weinig meubilair en met enkel een matras op de grond en zonder een functionerend toilet en zonder de mogelijkheid om warm water te hebben.

Voor deze huurder acht de rechtbank het bewezen dat hij zich in een precaire sociale toestand bevindt gezien zijn zeer geringe maandelijks inkomsten. De huur bedraagt 50% van zijn inkomen. Zoals hierboven werd vastgesteld werd geen 400 euro betaald voor een gans pand maar wel voor één kamer.

Voor deze huurder acht de rechtbank het ook bewezen dat de opposant op de hoogte was van die toestand en hij wist dan ook zeer goed dat hij met een mens in een bijzonder kwetsbare positie te maken had. Dat hij van deze situatie misbruik maakte met het oogmerk op een abnormaal profijt staat eveneens vast. Er werd immers een onveilige en zeer onhygiënische kamer verhuurd in de wetenschap dat deze huurder daarmee wel akkoord zou moeten gaan gelet op zijn gebrekkige sociale situatie en de nefaste gevolgen daarvan ten aanzien van zijn kansen op de vastgoedmarkt.

De opposant voert aan dat aangifte deed bij de politie om in aanmerking te komen voor een sociale woning. De rechtbank ziet in die aangifte het bewijs dat de man een einde wou stellen aan de uitbuiting waarvan hij het slachtoffer was.

Om die redenen, gelet op de gegevens van het dossier en onderzoek ter terechtzitting acht de rechtbank de tenlastelegging A dan ook bewezen.

3. Tenlastelegging B: inbreuken op het Kamerdecreet

Onder deze tenlastelegging wordt de opposant vervolgd voor inbreuken op het Decreet houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen van kamers en studentenkamers.

Om de redenen die hierboven werden uiteengezet is het kamerdecreet van toepassing. De rechtbank acht het niet nodig de feiten te herkwalficeren als een inbreuk op de Vlaamse Wooncode. Ten overvloede wijst de rechtbank erop dat de herkwalficatie niet zou veranderen aan het gevaar voor elektrocutie, brand, ontploffingsgevaar, het opstijgen van vocht en de gebrekkige luchtkwaliteit enz. die ook in de wooncode aanleiding geven tot strafpunten op het technisch verslag. Ook indien de gehele woning had gehuurd zou er sprake zijn van een misdrijf waarvoor de strafmaat dezelfde is als voor huidige feiten.

Ter terechtzitting werd aangevoerd dat de huurder verantwoordelijk zou zijn voor de slechte staat van de woning. Dit is volledig in strijd

met de verklaring die de opposant op 3 februari 2009 aflegde. Toen verklaarde de opposant: "het is zeker niet die verantwoordelijk is voor de toestand van de woning zoals ze is vastgesteld. Ik heb de foto's gezien en de toestand van de woning is, met uitzondering van de WC, dezelfde toestand als toen ik ze beginnen verhuren ben aan

De kamer van was verwarmd op het ogenblik van de huiszoeking en werd dus bewoond.

De technische vaststellingen worden niet betwist.

Krachtens artikel 4 van het Kamerdecreet moet elke kamer of studentenkamer voldoen aan de in dat artikel vermelde elementaire kwaliteits- en veiligheidsnormen. Die hebben ondermeer betrekking op de minimale hoogte tussen vloer en plafond, verlichting en verluchting, sanitair, verwarming, privacy, brandveiligheid, stabiliteit en bouwfysica.

Artikel 16 van het Kamerdecreet van 4 februari 1997 bepaalt dat een kamer of een studentenkamer die niet beantwoordt aan die veiligheids- en kwaliteitsnormen ongeschikt is.

Het verhuren van een kamerwoning of kamers of studentenkamers die niet beantwoorden aan de normen is strafbaar (art. 17 Kamerdecreet).

De kamer vermeld in de tenlastelegging B werd ongeschikt of onbewoonbaar bevonden. De opposant was trouwens zeer goed op de hoogte van de onveilige toestand van de woongelegenheden. Hij heeft aan die gebreken evenwel niet verholpen door beweerde financiële problemen.

Uit de gegevens van het strafdossier blijkt dat deze tenlastelegging afdoende bewezen is ten nadele van de huurder

Het staat met zekerheid vast dat de opposant de kamer, in deze onveilige en dus potentieel gevaarlijke toestand, verhuurde aan . De rechtbank is van oordeel dat de feiten vermeld onder de tenlastelegging B dan ook bewezen zijn lastens de opposant :

3. DE STRAFTOEMETING

De tenlasteleggingen A en B zijn in hoofde van de opposant de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd, nl. de zwaarste.

In het voorliggend geval voorziet de wet als zwaarste straf een hoofdgevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een geldboete van 500 EUR tot 25.000 EUR.

De door de opposant gepleegde strafrechtelijke feiten vertonen een objectieve ernst. Hij verhuurde een kamer in een woning aan een persoon, die zich in een precaire sociale situatie bevond. De woning was ongeschikt en onbewoonbaar. Aan de elementaire vereisten inzake veiligheid en gezondheid voor de bewoner was niet voldaan: bij de elektrische installatie was er elektrocutie- en brandgevaar. Kortom, het leven van de bewoner werd in dergelijke huisvestingsomstandigheden in gevaar gebracht.

Het is bijzonder bedenkelijk dat de opposant misbruik maakte van de zwakke positie van zijn huurder en hij zich niet om zijn leefomstandigheden bekommerde.

Ter terechtzitting van 9 juni 2010 is gebleken dat de opposant geen enkele vorm van schuldinzicht vertoonde.

Bij de straftoemeting zal de rechtbank rekening houden met de aard en de ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden bij het plegen van de bewezen verklaarde feiten en de leeftijd en de individuele persoonlijkheid van de opposant, zoals die ondermeer kan blijken uit zijn strafrechtelijke voorgaanden, zijnde vier veroordelingen voor de politierechtbank wegens het plegen van inbreuken op de verkeerswetgeving en twee correctionele veroordelingen waardoor hij reeds sinds 16 december 2003 geen enkel gemeenrechtelijk uitstel meer kan genieten.

De opposant verklaarde reeds lange jaren werkloos te zijn. Duidelijke plannen om daaraan te verhelpen heeft hij niet: hij zou bij zijn broer gaan werken maar legt niet uit wat hem daar tot op heden van heeft weerhouden. Ook over zijn tijdsgebruik bleef hij uitermate vaag.

Rekening houdend met de hierboven weergegeven en besproken elementen van de straftoemeting en van de levenssituatie van de opposant is de rechtbank van oordeel dat een gevangenisstraf en geldboete zich opdringen. Die straffen zullen de opposant ertoe kunnen helpen om in de toekomst de wet na te leven. Een dergelijke straf is niet van aard om zijn maatschappelijke integratie in het gevaar te brengen.

De bijzondere verbeurdverklaring van het vermogensvoordeel

Het openbaar ministerie vordert overeenkomstig art. 42 en 43bis van het Strafwetboek, de bijzondere verbeurdverklaring van het vermogensvoordeel dat de opposant uit de illegale praktijken heeft gehaald. Dit vermogensvoordeel wordt geraamd op 2.200 EUR.

Deze berekening is volkomen correct.

Teneinde aan de opposant duidelijk te maken dat het plegen van een misdrijf niet lonend is, dient de bijzondere verbeurdverklaring overeenkomstig art. 42.3 Sw. te worden uitgesproken.

Vermits de woongelegenheid in de gegeven omstandigheden niet mocht verhuurd worden, is dit bedrag een vermogensvoordeel dat de opposant rechtstreeks uit het bewezen verklaarde misdrijf heeft gehaald. Gelet op de lamentabele toestand van het verhuurde goed moet de verbeurdverklaring op het gehele vermogensvoordeel betrekking hebben en effectief worden uitgesproken.

Nopens de verbeurdverklaring van het onroerend goed

Krachtens artikel 433terdecies Sw. wordt de bijzondere verbeurdverklaring toegepast op het desbetreffende onroerend goed zelfs indien dit niet de eigendom is van de veroordeelde zonder dat deze verbeurdverklaring evenwel afbreuk kan doen aan de rechten van derden op de goederen die verbeurd worden. Deze verbeurdverklaring heeft een verplichtend karakter.

De kamer van dat onroerende goed die gediend heeft om het misdrijf te plegen waarvoor de opposant wordt veroordeeld dient in principe dan ook verbeurd te worden verklaard.

Het pand gelegen aan de te is echter niet alleen eigendom van de opposant. De verbeurdverklaring zou ook afbreuk doen aan de rechten van zijn echtgenote . Om schade aan haar en haar gezin met drie kinderen te vermijden, zal in deze zaak dan ook de kamer van het pand aan de niet verbeurd verklaard worden.

II. OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

Ingevolge de wet van 13 april 2005 (B.S. 3 mei 2005) dient de rechtbank de burgerlijke belangen voor de feiten aan te houden.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen :

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35 en 41 van de wet van 15 juni 1935 ;
 art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering ;
 art. 162, 182, 184, 185§1, 187, 188, 189, 190, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering ;
 art. 1, 2, 3, 7, 25, 38, 40, 41, 42, 43bis, 65, 100 van het Strafwetboek ;
 art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952 ;
 art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985 ;
 alsmede de artikelen vermeld in de dagvaarding

DE RECHTBANK, recht doende OP TEGENSPRAAK en OP VERZET,

Verklaart het verzet **ontvankelijk**.

Beschouwt de veroordelingen uitgesproken bij vonnis bij verstek van deze rechtbank en kamer d.d. 15 MAART 2010 voor niet bestaande en wijst opnieuw ten gronde:

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

Veroordeelt de opposant voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A en B samen tot een **HOOFDGEVANGENISSTRAF van ÉÉN JAAR en tot een GELDBOETE van DUIZEND EURO (= 1.000,00 EUR).**

Verhoogt de geldboete met 45 opdecimes, aldus gebracht op **VIJFDUIZEND VIJFHONDERD EURO (= 5.500,00 EUR).**

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van **DRIE MAANDEN.**

Zegt dat de opposant verplicht is een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met vijfveertig decimes, aldus gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO EN VIJFTIG CENT, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Veroordeelt de opposant in de kosten van het eerste vonnis en in al de door het verzet veroorzaakte kosten en uitgaven, met inbegrip van de kosten van uitgifte en betekening van het vonnis, ten bate van de Staat, begroot op **331,30 EUR**, het verstek aan de opposant te wijten zijnde.

Legt de veroordeelde eveneens een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO in uitvoering van art. 71 van de Wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van art. 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

BIJZONDERE VERBEURDVERKLARING

Beveelt overeenkomstig artikel 42 § 3, 43 en 43bis Strafwetboek, in hoofde van de **bijzondere verbeurdverklaring** van een bedrag van **2.200,00 (TWEEDUIZEND TWEEHONDERD) EUR** zijnde vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de misdrijven A en B zijn verkregen.

DE OVERTUIGINGSSTUKKEN

Beveelt de teruggave van de overtuigingsstukken neergelegd op de griffie van de correctionele rechtbank te Gent onder het nummer 2009 0376 aan

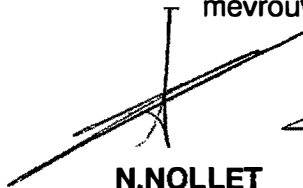
OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

Houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

Aldus gewezen en uitgesproken in de openbare terechtzitting van **NEGEN JUNI TWEEDUIZEND EN TIEN.**

Aanwezig :

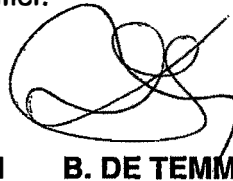
- de heer A. Bloch, ondervoorzitter ;
- de heer B. De Temmerman, rechter;
- de heer G. Jansen, rechter;
- de heer B. Van Vossel, substituut-procureur des Konings;
- mevrouw N.Nollet, griffier.

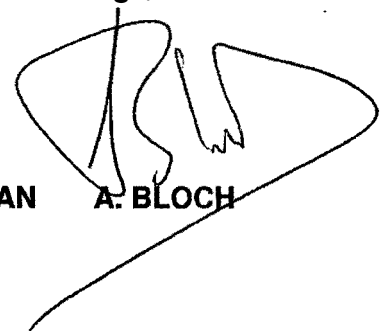
N.NOLLET

G. JANSEN

B. DE TEMMERMAN

A. BLOCH